

LBRIIS

We know
books

**SFÂNTUL CUVIOS
PORFIRIE KAYSOKALIVITUL**

Viața, Paraclisul și Acatistul

Editura Bunavestire, 2016

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PORFIRIE KAVSOKALIVITUL, sfânt

Sfântul Cuvios Porfirie Kavsokalivitul : viața,
paraclisul și acatistul. - Bacău : Bunavestire, 2016
ISBN 978-973-140-083-9

235.3:929

Difuzare:
Nichita Ion
Tel./Fax: 0234.543.705
0745.658.061

VIAȚA Cuviosului Porfirie

Cuviosul Porfirie s-a născut pe 7 februarie 1906, în satul Sfântul Ioan Karistia, în apropiere de Aliveri, provincia Evvia. Părinții săi erau țărani săraci, dar credincioși. Tatăl său se numea Leonidas Bairaktaris, iar mama sa Elena, și era fiica lui Antonios Lambrou.

La botez i s-a dat numele de Evanghelos. Era al patrulea din cei cinci copii ai familiei și al treilea din cei patru care au supraviețuit.

Părintele a urmat școala în satul natal numai doi ani. Învățătorul era deseori bolnav și copiii nu învățau prea multe. Văzând cum stau lucrurile, Evanghelos a părăsit școala, preferând să muncească în gospodăria familiei. Cu toate că era încă tânăr, pentru a face mai mulți bani, a plecat să lucreze într-o mină de cărbuni, iar mai târziu într-o băcănie.

În timp ce avea grijă de oile sale, și chiar când lucra la băcănie, citea pe îndelete viața Sfântului Ioan Colibașul. A dorit să urmeze exemplul sfântului, așa că a plecat spre Muntele Athos de mai multe ori, dar n-a ajuns niciodată până acolo și a trebuit să se întoarcă acasă. În cele din urmă, când avea cam 14 sau 15 ani, Domnul a făcut în așa fel încât să-și întâlnească viitorul părinte duhovnicesc, ieromonahul Pantelimon, în timp ce se afla pe vasul ce naviga între Tesalonic și Sfântul Munte. Părintele Pantelimon

LIBRIS | WORLD BOOK
l-a luat imediat pe tânăr sub
oblăduirea sa și l-a dus la Kav-
sokalivia, la chilia Sfântului
Gheorghe, unde locuia împreu-
nă cu fratele său vitreg, Părin-
tele Ioanichie.

Din cele ce povestea câte-
odată ne putem da seama de
asprimea îndelungatelor sale
nevoințe făcute însă cu o inimă
plină de bucurie. Umbla desculț
pe potecile stâncoase și înză-
pezite ale Sfântului Munte.
Dormea foarte puțin, și atunci
întins pe jos în chilia sa, aco-
perit cu o singură pătură și cu
fereastra deschisă chiar și

atunci când ninge afară. În
timpul nopții făcea multe me-
tanii, cu trupul gol de la mijloc
în sus pentru ca să nu-l biruie
somnul. Lucra, sculptând în
lemn, sau doborând copaci,
adunând melci sau cărând saci
de pământ pe distanțe mari,
pentru a transforma într-o gră-
dină terenul pietros din jurul
chiliei Sfântului Gheorghe.

De asemenea se adâncea în
rugăciuni, slujbe și cântări bise-
ricești, învățându-le pe de rost
în timp ce se îndeletnicea cu
lucrul mâinilor. În cele din ur-
mă, prin repetarea permanentă

l-a luat imediat pe tânăr sub
oblăduirea sa și l-a dus la Kav-
sokalivia, la chilia Sfântului
Gheorghe, unde locuia împreu-
nă cu fratele său vitreg, Părin-
tele Ioanichie.

Din cele ce povestea câte-
odată ne putem da seama de
asprimea îndelungatelor sale
nevoințe făcute însă cu o inimă
plină de bucurie. Umbla desculț
pe potecile stâncoase și înză-
pezite ale Sfântului Munte.
Dormea foarte puțin, și atunci
întins pe jos în chilia sa, aco-
perit cu o singură pătură și cu
fereastra deschisă chiar și

atunci când ninge afară. În
timpul nopții făcea multe me-
tanii, cu trupul gol de la mijloc
în sus pentru ca să nu-l biruie
somnul. Lucra, sculptând în
lemn, sau doborând copaci,
adunând melci sau cărând saci
de pământ pe distanțe mari,
pentru a transforma într-o gră-
dină terenul pietros din jurul
chiliei Sfântului Gheorghe.

De asemenea se adâncea în
rugăciuni, slujbe și cântări bise-
ricești, învățându-le pe de rost
în timp ce se îndeletnicea cu
lucrul mâinilor. În cele din ur-
mă, prin repetarea permanentă

a Evangheliei și învățarea ei pe dinafară, nu avea gânduri rele și nefolositoare.

Totuși, caracteristic pentru nevoința sa ascetică nu era efortul fizic depus, ci, mai degrabă, deplina ascultare față de Bătrânul său.

Nu știm exact când, dar cu siguranță nu cu mult timp după sosirea sa în Sfântul Munte, el a fost tuns în monahism dându-i-se numele Nichita.

Ca urmare a cercetării de către Sfântul Duh, în întreaga ființă a tânărului monah a avut loc o schimbare fundamentală.

Primul semn al acestor daruri s-a văzut atunci când a fost capabil „să-i vadă“ de la mare distanță pe Bătrânii săi care se întorceau dintr-o lungă călătorie. Și mai multe au urmat. Perceperea lucrurilor din jurul său (avea un fel foarte pătrunzător de a percepe lucrurile din jurul său) a devenit foarte ascuțită, iar capacitățile sale omenesti s-au dezvoltat la maximum. Asculta și recunoștea glasul păsărilor și al animalelor atât de bine încât știa nu doar de unde provin dar le și descifra mesajul. Simțul miro-